

ВІДПОВІДЬ ЖОВТОБЛАКИТНИМ НЕ-ДОНОСКАМ В КАНАДІ.

"Сміши чужим, своїм пролетарям чужі, — Це ж вам, недоноскам, в обличчя" —
Павло Тичина.

Взявши до рук яку небудь з українських патріотичних газет по цей бік океану, не робить різниці — православному, греко-католицькому, чесько-ліберальному чи якому іншому — бачиш, що всі вони на одну нуту співають, коли йде мова про Радянський Республіки, про комуністів.

Скажена лайка, безовісна брехня, скавуління, безсильна злоба. Забула жовтоблакітниця про терор польської шляхти над українським населенням в Галичині, як чує вона розлучливого крику українських трудящих мас Західної України, не звертає уваги на загубль української школи, культури під Польщею — вона бачить перед собою одно: "червону більшовицьку заразу".

Ой, пече-ж її та червона зарава! Безжалісно пече, мізок вишкає.

Знаєте чим вишкає? Своім культурним будівництвом.

Бачить нещасна жовтоблакітниця, що на Радянській Україні українська культура — школи, музеї, академії, бібліотеки, видавництва, театри, музичні і наукові організації взагалі — розвивається повною силою. Виховується, виростає молоде покоління, клясово свідоме, червоне трудове українське покоління, яке остаточно вве опіклого кілка в мозгу видахочої контрреволюції, годос якої чим день тижне хрипить, його майже вже не чути на європейських смітинках. Знає це, бо бачить, відчуває своїм гнилим нутром заоканська жовтоблакітниця і верещить, як на завійницю.

Але хто той вереск чує? Кого той вереск дошкулє? Трудові маси Радянської України! Не думай, жабо, бо лопнеш! Дулися жовтоблакітниця делюльги по відецьких каварнях, брехали, казалися, соваників шукали в польської шляхти, в румунських бояр, в Гоголю, навіть в Японії, щоб йти на Україну проливати кров українських селян і робітників. І що-ж сталося?

Ім один з найкращих радянських поетів ще тоді сказав:

"Наїдесть? Сконайте, злодійки у пивни,
Щоб ваші й кості-перетрухли в повітря,
Нащо ви темних видауріли і сліпих?
Нащо ви брата проти брата підняли?"

Де вони тепер? Чи не здохли? Нема, перетрухли.

Котрі ще чули в собі іскру людського життя, опам'яталися вчасно, вернули на Україну, вимолили собі прощення за старі гріхи. Деякі ще молять. Інші безнадійно догнивають.

Ви, жовтоблакітні гріхотворники, читали на днях в "УР.В." новинку, що радянська влада привернула повні права міністрам часів Центральної Ради Христьякові, Степаненкові та кооператорові Коліухові? Це-ж ваші бувші світотчі. Йдіть тепер признайтеся до них! Вони вам скажуть, що "від вас нестерним трупом тхне".

А тепер ви, товаришу чита-чу, все-ж таки певно спитаєте: "Що за причина, що останніми часами українська чорносоєтенна преса в Канаді заявила на Радянську Україну так, як на завійницю?"

Воно й не диво. Вона бачить, як на її очах росте і розвивається велика українська робітничо-селянська держава. Вона бачить перед собою факти, які лайкою та подлою безсоромною брехнею хоче закрити перед своїми читачами. Вона бачить, що навіть галицька патріотична преса не замовчує того великого розвитку української культури та господарського будівництва, що тепер відбувається на Україні.

Ось галицький напів-фашистський "Новий Час" містить статтю, яку ми перетрукуємо в цьому числі "УР.В.", про життя в червоній армії. Це лише червоноармієць в своему листі. Той лист, коротенький, скромний своїм змістом, але своєю правдивістю голосящий від всіх брехень і лайок чорносоєтених газет.

А ті новинки, що ми митили про нові величезні будівництва в Києві, де через Дніпро відбудовано два кольосальних мости — чи можуть цей факт перекричати хрипливі голоси чорної сотті?

В Києві приступають до перестройки і поширення цілого авіаційного вузла, до будови нової естажі, до будови через Дніпро нового моста. В Миколаєві будують новий величезний елеватор; електрифікують цілий Донбас; в Харкові будують цілі робітничі села; розпочато працю на Дніпровських порогах для будовання там величезної електростанції, яка оживить великі простори залудневої України. Коло Києва на ріці Десенці розпочато будову великої електростанції, яка буде обслуговувати цілий Київ і околицю.

А навіть Канадійську комууну в Мисаєво електрифікують. В тій безводній місцевості тепер встановлено водопровід, який обслуговує комууну — це шпешт. Чабан до свого брата в Кардіф.

Та ми до цього вернемося ще іншим разом. Ми екажемо на живі факти, яких не перекричить і не заперечить безладний хрипливий хор чорної сотті.

Милі: "в ночі"... З несподіванки і радости святкував перемогу.

"В ночі"...

Була це випадковість. Потім вже ніяке слово не підходило; таємниця знову замкнулася перед ним.

Шукав потім в словах революційних пісень, в кликах партії, в іменах визначних осіб. Моги-ж шифрувати на Марселезу, на похоронний марш "Ви жертвою в бою"... Перебрав всі пісні і кличі, всі відповідні речення винайдені напруженою увагою. Але всі ночі, просвіджені над таємними паперами, не дали нічого.

Барвінов в трое змінив увагу. Пильно підслухував все, що говорили в охранці, переглядав кожний предмет, який падав йому в очі, збирав з долівки паперці, конверти, використані аркуші синього паперу "Ремінгтона", бо на них часами залишалися відбитки слів... Обережно сховав чийсь записник, що мав для нього особливу вартість.

Перед місяцем лежав записник на столі полковника, в червоній — сафійнової оправі і поміж його сторінками були вложені окуляри без шнурка. Як Барвінов приніс полковникові до кабінету якісь папери, молодий капітан Долгунов тримав в руках книжку і сміючись говорив:

— Теж доказ! Найшли в домі число 43, там де ставили опір.

— Так. Випала йому в кишені. І окуляри його. Домагався, щоб ми все це знищили.

Полковник тятарцем з стола розбив окуляри, а книжку порвав і кинув в кошик. Все піде в піч і без сліду згорить.

Того-ж дня дали Барвінову спільну працю і

КАМПАНІЯ ПРОВОКАЦІЙ ПРОТИ КОМІНТЕРНУ ТА УРЯДУ С.Р.С.Р.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ КОМІНТЕРНУ ПРО ФАЛШУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ.

В зв'язі з кампанією світових імперялістів проти комуністів, а проти Комінтерну та уряду С.Р.С.Р. зокрема, Комінтерн видав заяву, в якій каже:

"Фальсифікація й шахрайство де-далі більше стають головною зброєю противників Комінтерну. Що місяця, а останнім часом, що тижня, то в один, то в другий країні з'являються все грубіші підробки неіснуючих "лістів", наказів, постанов та інших документів, що їх приписують Виконавчому Комінтерну. Фашистський уряд Цанкова любив у цьому відношенні всі рекорди. У зв'язку з вибухом, що стався в софійському соборі, цей фашистський уряд публікує якісь, на скору руку сфабриковані документи, які повинні довести зв'язок Комінтерну з вибухом у софійському соборі. Викон-

ком Комінтерну з усією категоричністю заявляє, що всі, що йому приписують в зв'язку з цією справою, а також у зв'язку з "призначенням повстання в Болгарії" документи, від початку до кінця підроблені. Знахобнілі противники Комінтерну затіяли війну проти комунізму й їхнє нахабство збільшується з кожним днем. Виконком Комінтерну закликає робітників усього світу бути напоготові, щоб дати одсіч і залямувати зрадницький фашистський уряд Цанкова, як він того заслугоє. Відповідальність за події в Болгарії несе кривавий уряд Цанкова. Боротиби робітників та селян за своє визволення не зупинить ніякий білий терор. Симпатії робітників усього світу на боці революційної класи й селянства Болгарії. Революційних борців не злякає ніяка помста.

ВІДПОВІДЬ ТОВ. ЧІЧЕРІНА НА ПРОВОКАЦІЮ ЦАНКОВА.

Американське агенство "Юнайтед Прес" звернулось до Народного Комісаря Закордонних Справ тов. Чічеріна з телеграмою такого змісту:

"Болгарський прем'єр Цанков надіслав "Юнайтед Прес" телеграфом заяву з обвинуваченням російського уряду в інспірації вибуху в софійському соборі, при чому він каже: "Після даремних спроб більшовицької західної й центральної Європи, III Інтернаціонал та російський уряд направили всі свої зусилля на Балкани, особливо на Болгарію, бажаючи використати її, як базу для дальшої руйнівної діяльності". Агенство прохав тов. Чічеріна висловитись з цього приводу.

Тов. Чічерін на запитання "Юнайтед Прес" відповів:

"Це нахабство болгарського прем'єра Цанкова, що захопив владу за допомогою мізерної купки військових змовців і тримає її за допомогою катування й насильства, мене не дивує. Коли в країні тяжить режим терору, що виявляється перед цілим світом і живе що дня насильством і брехнями, тоді необхідно висунути сто-

ронню неіснуючу причину тієї події, що сталася, й знайти для неї винних. Заява Цанкова з'являється до того-ж в таку хвилину, коли противники радянської влади надіялися, й внутрішнім зміненням і зростом її зовнішньої міці, скрізь наперерві намагаються наносити удари міжнародному ставнові С.Р.С.Р. шляхом брехень та інтриг. У якій би частині світу не виявилось незадоволення мас, воно пояснюється противниками С.Р.С.Р., як справую Юого рук. Коли-ж денебудь відбувається повстання, для противників С.Р.С.Р. ніколи не буває сумніву в тому, що винен в цьому повстанні він. Приклади надто свідчать, щоб треба було їх перелічувати. Кожний безсторонній людина, — закінчує т. Чічерін, — мусить бути якою дією ціна цанковських обвинувачень. Я категорично й рішучо заявляю, що всі спроби зв'язати софійський вибух з діяльністю або інспірацією радянського уряду є від початку до кінця вигадками й нахабною брехнею і що ніякого зв'язку між радянським урядом та софійським вибухом нема".

ЖИТТЯ ЧЕРВОНОАРМІЙЦІВ В С.Р.С.Р.

За "Міжнародною Пресою Кореспонденцією" патріотична газета "Новий Час" в Галичині подає наступний лист червоноармієць Г. Котена гарматчика 15 п. артилерії (Миколаїв).

Лист звучить:

"Мені не відомо, чи знають наші товариші за границею, як нам живеться. На всякий випадок не від речі буде познайомити їх з життям молодих гарматчиків у Сивашу.

Сиваш, це морський залив, багоне місце, де Врангелів мав

свою головну позицію. Наша дивізія відбила цю позицію і примусила Врангелів тікати і тут рішилася його судба.

Ізза цього називається наша дивізія сивашською.

У нас панує строга дисципліна, але її осигається в той спосіб, що червоноармієць завжди і при кожній нагоді пригадується його права і обов'язки, його роль, як оборонця Радянського Союзу. Для цієї цілі присвячується у нас поза військовою муштрою ще дві години для політичної освіти. На годині політичного викладу вчиться червоноармієць радянської конституції, історії радянського правління, історії червоної армії та історії героїчного війни. Крім цього вчиться червоноармієць географії, читання, рахунків та господарства. В наших гарматних полку нема неграмотних, і нашість в піхотних полках є їх ще декілька. Там їх збирається в окремі групи, в четі, де вони вчать читати і писати, а за те їх звільнюється від інших занять. Всією політичною та освітньою роботою кермує комуністична партія.

Військові справи відбуваються в групах по 5 — 9 червоноармієць. Кожна окрема група твориться на основі приблизно рівного степеня умовного розвою. Наука в групах дозволяє краще вивчення військової служби.

Деякий час присвячується загальній культурі тіла та санітарній й фізичній інструкції.

Разом посвячується науці 6 годин денно, прочий вільний час стоить свобідно до розпорядимости червоноармієць і він живає його доволіно за відомого свого найбільшого начальника.

Для цієї цілі служить клуб з цілдою низкою гуртків, як політична школа, драматичний гурток, гурток загального озброєння і т. п. В клубі є книгозбірня разом з читальнею, а крім цього появляється щоденний часопис, в якому інколи береться на язык і командира полку, або кого іншого, який чим будь "прошкоровав".

Крім цього є ще гурток військових кореспондентів, який об'єднує всіх червоноармієць, які дописують до часописів. В цім кружку вчатьсь вони, як писати до часопису і т. п.

Цим одначе не вичерпується наше політичне вишколення. В кожній батерії нашого полку є т. зв. куток Леніна з ріжними відділами. В цих "кутках" є малі книгозбірні, часописи і т. п. Тут читається, дискутується. Тут теж збираються партійники, комуністична молодь і загалом червоноармієць. Раз на місяць відбуваються тут зібрання усього полку.

Частенько, майже що тижня, ведуть нас в кіно, або в театр. Часами відвідуємо робітників на фабриках, також музеї та акварії (штучні годівлі водних тварин).

3 поля науки і техніки

ЦІКАВИ ВИКОПАЛИНИ.

При будові залізнички в пещерах Постойни на Красі (Югославія) натрафлено на поклада глини, в котрій знайдено в великій кількості кости мамути, гієн, медведів і інших звірят, невідомих досі форм і надзвичайної величини.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВИНАХІД.

Один американський інженір винайшов автомат (машинку), який заступає в певних чинностях бюрового секретаря. Автомат може слухати телефонічного заклику і відповісти кілька слів телефонуючому. Дальше вислухає автомат цілу телефоніграму, запише її на фотографії. Коли опісля урядник дриде до бюро, може усе це легко відчитати. Автомат призначений очевидно на те, щоби на хвильмо міг заступити секретаря.

УДОСКОНАЛЕНА КРИЦЯ.

В Англії винайшли новий сорт крици. Нова криця відрізняється своєю твердістю, що майже дівчі більша, ніж у звичайної крици: Удосконалена криця признається, як повідомляють закордонні газети, головно для збудовання броденосців. Завдяки своїй твердості обшивка кораблів із крици буде значно товщою, а через це зменшиться їх вага. Недавно випробувувало крицю морське відомство. Наслідки досліду ніби то перевищили всякі сподіванки. Виявилось, що нова криця дає економії матеріялів на 25 відс. і збільшує корисність корабля на 40 відс.

ОГОНЬ У ВОДІ.

Англійські газети повідомляють про новий винахід, що потребує одначе ще стверження й перевірки. Інженір Оскар Брендер запропонував топити подумям, що безпосередньо просьяє в воду. Для цього певний розчин масла й повітря проводять у воду й там його запалюють. Як повідомляють, при цьому досягається температура в 4,000 градусів. Винахідник запевняє, що за його дослідом невеликий котел у 90x140 сантиметрів може дати досить пари для подорожжю паровозу з Лондону в Глазго і назад.

ПІДЗЕМНЕ МІСТО.

Під містом Мексикою — столиці Мексика, знайдено підземне стародавнє місто значних розмірів. Воно так гарно охоронилось, що є думка, ніби воно, як і римська Помпея, похоронене несподівано через якунебудь велику катастрофу. Відкриття його несподівано під час земляних робіт. Один із робітників провалився в підземне місто.

Будинки в середині, двори, кімнати й коридори в місті майже неповисані. При вході до деяких будинків знайдено художню ліпку й живопис. Знайдено багато ріжнього посуду й річної хатного вжитку. Відкрите місто носить на собі сліди високої культури й увляє з себе, як видно, частину столиці атеського царства, яку знищив Кортез (підчас завоювання Америки Еспаняни).

ХТО ЧИТАЄ, ТОЙ ЗНАЄ!

Недавно судили в нашій полку одного десантника. Його обжаловано за це, що він покарав одного червоноармієць таким робом, що казав йому 15 мінут бігати в газовій масі. Революційний військовий трибунал засудив десантника за переступлення обсягу своєї влади на тяжку в'язницю та відокремлення на протяз одного року".

ЯК ЗМІНЯТИ АДРЕСУ.

Коли переїдете з одної місцевості до другої або перенесите з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але конше потрібні подати і стару Вашу адресу.

ХТО ЧИТАЄ, ТОЙ ЗНАЄ!

Хто читає, той знає! А хто читає "Українські Робітничі Вісти" і "Робітницю", той два рази знає. Бо ці газети подають всі найновіші вісти з поліди в цілому світі! Бо ці газети подають вісти про життя і боротьбу працюючих. Тому всі працюючі повинні їх читати і попіратити!

Товаришу Робітнику! Не забувай, що твоя одинока газета в Канаді — "Українські Робітничі Вісти" — видається лише за твої гроші і інших таких самих, як ти. Памятай, що твоя газета від нікого не надіється помочі, лише від тебе. Тому прислай передплату і скільки зможеш на пресовий фонд, а цим сповни свій найгодівніший обов'язок!

Скажіть також своїм знайомим, що "Українські Робітничі Вісти" є тепер одинокою українською газетою в Канаді, що виходить три рази на тиждень! Що "Українські Робітничі Вісти" боронять інтересів робітників і бідних фермерів! Що хоч "Українські Робітничі Вісти" виходить три рази на тиждень — коштують всього лише \$4.00 на рік, або \$2.00 на півроку.

ЦІНА КРОВИ (ПОВІСТЬ.)

Н. САУЕР. (15)

Переклада М. ІРЧАН.

(Продовження.)

Часами давали Барвінову переписувати шифровані листи, що складалися з самих чисел: раз письмом, що складало незрозумілі слова, инший раз числами з цілх одиниць...

Ховав для себе точні відписи тих таємних паперів і листів, що скривали тайну зради, та відносив до дому. Сидів над ними довгими зимовими вечорами, і намагався знайти ключ до розшифрування. Але шифр — зрадничові шифри, залишалися мертвими, заклятими й ненависними. Теорія правдоподібности, яку Барвінов вивчив, не дала ніяких успіхів. Ані одна із згаданих в ній системи не підходила.

Тоді почав шукати ключа навад. Одного разу за ключ взяв слова гимну: "Боже царя храни". Перше слово довгого листа стало зрозумі-

лим: "в ночі"... З несподіванки і радости святкував перемогу.

"В ночі"...

Була це випадковість. Потім вже ніяке слово не підходило; таємниця знову замкнулася перед ним.

Шукав потім в словах революційних пісень, в кликах партії, в іменах визначних осіб. Моги-ж шифрувати на Марселезу, на похоронний марш "Ви жертвою в бою"... Перебрав всі пісні і кличі, всі відповідні речення винайдені напруженою увагою. Але всі ночі, просвіджені над таємними паперами, не дали нічого.

Барвінов в трое змінив увагу. Пильно підслухував все, що говорили в охранці, переглядав кожний предмет, який падав йому в очі, збирав з долівки паперці, конверти, використані аркуші синього паперу "Ремінгтона", бо на них часами залишалися відбитки слів... Обережно сховав чийсь записник, що мав для нього особливу вартість.

Перед місяцем лежав записник на столі полковника, в червоній — сафійнової оправі і поміж його сторінками були вложені окуляри без шнурка. Як Барвінов приніс полковникові до кабінету якісь папери, молодий капітан Долгунов тримав в руках книжку і сміючись говорив:

— Теж доказ! Найшли в домі число 43, там де ставили опір.

— Так. Випала йому в кишені. І окуляри його. Домагався, щоб ми все це знищили.

Полковник тятарцем з стола розбив окуляри, а книжку порвав і кинув в кошик. Все піде в піч і без сліду згорить.

Того-ж дня дали Барвінову спільну працю і

він залишився в канцелярії довше. Працював це й тоді, як жандарми після відходу урядовців, замітали кімнати. Він знав, що кошик понесуть з кабінету полковника попри нього, і як так сталося, Барвінов задержав сагдату і сказав, щоби приніс йому теплу хустку з сінєй.

— Відкриває вікна. Протяз великий. Принесіть мені хустку з мого плаща в сінєх...

— Слухаю...

Вечером Барвінов приніс вирваний з сафійноних окладинок записник і розбитки синього скла для короткозорих.

В записнику не було ані слова не написаного шифрами, але Барвінов призначений до цих гієрографів, не злився. Уважно переглянув і сховав.

— Це вже крок вперед — подумав. — Знаю, що книжка з окулярами була загублена в числі 43, чоловіком, що просить полковника, одного і друге знищити. А він є іх чоловіком, бо Долгунов говорив про нього, як говоримо про знайомого, а не про ворога: добродушно, без ненависти. Крок вперед... Ключ найдемо...

Не повертався до записника, щоби не відкривати уваги від дальшого слідування. Виконував тяжке завдання повільно і обережно, здержуючи всі нетерпіння та розпукку. З Андреевим не бачився.

Про товаришів в партії, до якої належав, знав мало, і знайомився з їх іменами з паперів і розмов в охранці.

В місті по давньому переводилися ревізії, але арешти рідші. Після одної ревізії в Гросмана, недавнього члена партійного комітету, зустрівся з ним випадково Барвінов в охранці.

Гросман прийшов і домагався впустити його.

Полковник після Барвінова довідається, в якій справі і додає:

— А зверніть особливу увагу на його кишені і руки, чи немає чого... Розумієте? Він небезпечний...

Барвінов здержуючи зворушення вийшов до Гросмана і запитав:

— Що бажаєте собі від пана полковника?

Перед ним стояв ювак, в студентському однострою, Гросман, про якого в охранці говорили, що є небезпечним. Дивився на Барвінова злобно, з огидою і зневагою, як на ворога.

— Так питаються мене тут вже в третє — гарчаво відповів Гросман. — Підчас ревізії забрали мені книги і підручники... Я прийшов за ними... Повернуть мені мої речі, чи ні?

— Зголошу вас, — сказав Барвінов.

Полковникові зараз-же переказав, чого прийшов Гросман.

— Ага! Ну, нехай чекає. Гросман? Так, пригадує собі. Так, так... Скажіть йому, щоби підждав, а капітана Долгунова попросить, нехай принесе мені діло* Гросмана і евангеліє...

— Яке евангеліє?

— Маємо тільки одно евангеліє — відповів полковник. — Спасителя нашого Ісуса Христа... Барвінов зрозумів, що це щось важне і веде до вирішення... Евангеліє!...

(Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ
найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАН

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то поспішайте купити, а буде мати кишеню книжку в хаті. Не тратьте вона вартости навіть тоді, як ви перчитаете її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так доволі відірватися від книжки, доки не перчитаете до кінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно опісуює всі ті страшні події в старому краю. Читаючи "Карпатську ніч" ви риночасно багато вчите і то в найбільш приступній спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПИТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВІДУЮНЬО-ТЕ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Виславлюється книжки за попереднім надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з гришми пославляти на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

* Шифр, це умовні знаки, якими послугуються в таємній переписці, не тільки шпійони, але й в уряді та армії. Ціла азбука зложена наприклад після чисел: а=5, б=1, в=0 і т. д., або після яких-будь інших слів, чи пісень. (Для приміру: слова "в ночі нападуть" можуть виглядати після шифру: 1, 09, 15, 8, 42, 21, 4 і т. д.) Розуміється, відчитати такого шифрованого листа може тільки той, хто має в себе умовні знаки, слова, або цілу азбуку. — Прим. перекл.

* Кожний підозрілий революціонер, мав в охранці окремих зшиток, де записувалося про нього всі донесення. Це й язває "діло". Прим. перекл.